Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2025/2441

10.12.2025

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2025/2441 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Νοεμβρίου 2025

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 όσον αφορά την αναθεώρηση του μηχανισμού αναστολής

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) απαριθμεί τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών («υποχρέωση θεώρησης») και εκείνες οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης για διαμονή που δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών («απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης»).

(2) Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για ταξίδια αποφέρει σημαντικά οφέλη τόσο για την Ένωση όσο και για τις τρίτες χώρες. Οι οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές σχέσεις με τρίτες χώρες δημιουργούν ευημερία και προωθούν διεθνώς τον ανοικτό και ελεύθερο χαρακτήρα της Ένωσης ως χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Από αυτή την άποψη, η κοινή πολιτική της Ένωσης σχετικά με τις θεωρήσεις αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της συνεργασίας της με τρίτες χώρες. Ταυτόχρονα, το εξελισσόμενο γεωπολιτικό πλαίσιο έχει δημιουργήσει νέες προκλήσεις που συνδέονται με τα ταξίδια που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτές οι νέες προκλήσεις και ένα ευρύτερο φάσμα κινδύνων σε σχέση με την αντικανονική μετανάστευση, τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια που προέρχονται από τις τρίτες χώρες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 («τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης»), ο μηχανισμός για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τρίτης χώρας που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης («μηχανισμός αναστολής») θα πρέπει να ενισχυθεί και να καταστεί αποδοτικότερος.

(3) Η χρήση του μηχανισμού αναστολής θα πρέπει να διευκολυνθεί ιδίως με τη διεύρυνση των πιθανών λόγων αναστολής που τον ενεργοποιούν, την προσαρμογή των σχετικών κατωφλίων και διαδικασιών και την ενίσχυση των υποχρεώσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων της Επιτροπής.

(4) Η Ένωση έχει συνάψει σειρά συμφωνιών σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή με τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης και ενδέχεται να συνάψει και άλλες τέτοιες συμφωνίες στο μέλλον. Όταν η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής αφορά τρίτη χώρα με την οποία η Ένωση έχει συνάψει τέτοια συμφωνία, ο μηχανισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που αφορούν τους λόγους αναστολής και τις διαδικασίες που ορίζονται στην οικεία συμφωνία. Κατά συνέπεια, προκειμένου να τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης βάσει του ενωσιακού δικαίου σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης, η εφαρμογή της σχετικής συμφωνίας πρέπει να αναστέλλεται παράλληλα με απόφαση του Συμβουλίου.

(5) Λόγω της ανάγκης να διασφαλιστεί άμεση και κατάλληλη αντιμετώπιση υβριδικών απειλών σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο και τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης, θα πρέπει να είναι δυνατή η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής σε περίπτωση κινδύνων ή απειλών για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών που προκύπτουν από υβριδικές απειλές, όπως καταστάσεις κρατικής εργαλειοποίησης μεταναστών, όπως αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1359 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]), οι οποίες έχουν ως στόχο να αποσταθεροποιήσουν ή να υπονομεύσουν την κοινωνία και τους βασικούς θεσμούς.

([1]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2025 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2025.

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1359 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης και ανωτέρας βίας στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1147 (ΕΕ L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Είναι απαραίτητο τα ταξιδιωτικά έγγραφα, τα έγγραφα ταυτότητας και τα έγγραφα βάσης που εκδίδονται από τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης να μπορούν να είναι πλήρως αξιόπιστα. Είναι επίσης απαραίτητο τα εν λόγω έγγραφα να μην μπορούν εύκολα να παραποιηθούν ή να πλαστογραφηθούν. Καθώς ελλείψεις συστημικού χαρακτήρα στο δίκαιο ή τις διαδικασίες για την ασφάλεια των εγγράφων από τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης θα μπορούσαν να συνεπάγονται κινδύνους ή απειλές για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, θα πρέπει να είναι δυνατή η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής για τον λόγο αυτό.

(7) Τα προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές τα οποία εφαρμόζουν τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης καθιστούν δυνατή την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τα ταξίδια στην Ένωση υπηκόων τρίτων χωρών που διαφορετικά θα υπείχαν υποχρέωση θεώρησης. Στο πλαίσιο προγράμματος χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, η ιθαγένεια χορηγείται σε ένα πρόσωπο ως αντάλλαγμα για προκαθορισμένες πληρωμές ή επενδύσεις χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να έχει πραγματικό δεσμό με την οικεία τρίτη χώρα. Παρότι η Ένωση σέβεται το δικαίωμα των κυρίαρχων κρατών να αποφασίζουν για τις δικές τους διαδικασίες πολιτογράφησης, θα πρέπει να αποτρέπονται οι τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης να χρησιμοποιούν την πρόσβαση χωρίς υποχρέωση θεώρησης ως μέσο προσέλκυσης ατομικών επενδύσεων με αντάλλαγμα τη χορήγηση ιθαγένειας. Επιπλέον, η έλλειψη ολοκληρωμένων ελέγχων ασφαλείας, διαδικασιών ελέγχου και δέουσας επιμέλειας από τις εν λόγω τρίτες χώρες όσον αφορά τα προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές ενέχει αρκετούς σοβαρούς κινδύνους σε σχέση με την ασφάλεια για τους πολίτες της Ένωσης, όπως αυτοί που απορρέουν από τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη διαφθορά. Προκειμένου να αποτρέπεται η χρήση της άνευ θεώρησης πρόσβασης στην Ένωση για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να είναι δυνατή η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τρίτη χώρα η οποία επιλέγει να εφαρμόσει προγράμματα χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, στο πλαίσιο των οποίων η ιθαγένεια χορηγείται σε ένα πρόσωπο χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να έχει πραγματικό δεσμό με την οικεία τρίτη χώρα.

(8) Η πολιτική θεωρήσεων τρίτης χώρας που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης και δεν ευθυγραμμίζεται με την πολιτική θεωρήσεων της Ένωσης όσον αφορά τον κατάλογο τρίτων χωρών που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης, θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντικανονική μετανάστευση προς την Ένωση, ιδίως όταν η οικεία τρίτη χώρα βρίσκεται, από γεωγραφική άποψη, πολύ κοντά στην Ένωση. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να είναι δυνατή η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής όταν, έπειτα από αξιολόγηση, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι μια τέτοια μη ευθυγράμμιση της πολιτικής θεωρήσεων τρίτης χώρας θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική αύξηση του αριθμού των υπηκόων άλλων τρίτων χωρών οι οποίοι φθάνουν νόμιμα στο έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας και στη συνέχεια εισέρχονται αντικανονικά στο έδαφος των κρατών μελών.

(9) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 καθορίζει τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή. Ορισμένα από τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης αποτυπώνονται στους λόγους αναστολής σε άλλες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, διασφαλίζοντας τη σύνδεση μεταξύ των κριτηρίων για τη χορήγηση απαλλαγής από τη θεώρηση και των λόγων αναστολής. Ως εκ τούτου, ο μηχανισμός αναστολής όπως αναθεωρείται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει επίσης να προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης όταν υπάρχει επιδείνωση των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης η οποία προκαλείται από σοβαρές παραβιάσεις των αρχών που ορίζονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, σοβαρές παραβιάσεις των θεμελιωδών ελευθεριών ή των υποχρεώσεων που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου και των διεθνών νομικών προτύπων, μη συμμόρφωση με διεθνείς δικαστικές αποφάσεις ή εχθρικές πράξεις που διαπράττονται κατά της Ένωσης ή των κρατών μελών με στόχο την αποσταθεροποίηση ή την υπονόμευση της κοινωνίας ή των θεσμών που είναι καίριας σημασίας για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης ή των κρατών μελών. Τέτοιες εχθρικές πράξεις θα μπορούσαν να προκύψουν από εξωτερικές παρεμβάσεις σε πολιτικές διαδικασίες, οικονομικό εξαναγκασμό, κυβερνοεπιχειρήσεις, οικονομική κατασκοπεία ή δολιοφθορά κατά υποδομών ζωτικής σημασίας. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης θα επηρεαστούν στο σύνολό τους, η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής για τον λόγο αυτό θα πρέπει να αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο της Επιτροπής, κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, λόγω επιδείνωσης των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης. Επίσης, όταν η Επιτροπή εξετάζει το ενδεχόμενο αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για αυτόν τον λόγο, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη στην αξιολόγησή της τον δυνητικό αντίκτυπο της αναστολής στους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας.

(10) Οι συμφωνίες για την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή οι οποίες έχουν συναφθεί με τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης ενδέχεται να περιλαμβάνουν διαφορετικούς λόγους αναστολής από εκείνους που ορίζονται στον μηχανισμό αναστολής. Κατά συνέπεια, θα πρέπει επίσης να είναι δυνατή η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής για τους λόγους αυτούς. Ωστόσο, η χρήση των λόγων αναστολής που ορίζονται στις συμφωνίες για την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή θα πρέπει να περιορίζεται στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω συμφωνιών.

(11) Η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί, κατά περίπτωση, τα κατώφλια για την ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής σε περίπτωση σημαντικής αύξησης του αριθμού των υπηκόων τρίτης χώρας που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης των οποίων απερρίφθη αίτημα εισόδου στο έδαφος του κράτους μέλους ή οι οποίοι διαπιστώνεται ότι διαμένουν στο έδαφος του κράτους μέλους χωρίς να έχουν ανάλογο δικαίωμα, του αριθμού των αιτήσεων ασύλου από υπηκόους τρίτης χώρας που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης για τις οποίες το ποσοστό αναγνώρισης είναι χαμηλό, ή του αριθμού των σοβαρών αξιόποινων πράξεων που συνδέονται με υπηκόους τρίτης χώρας που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης. Ειδικότερα, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να αξιολογήσει αν, στις περιπτώσεις που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη ή βάσει δικής της ανάλυσης, υφίστανται ειδικές περιστάσεις οι οποίες θα δικαιολογούσαν την εφαρμογή χαμηλότερων ή υψηλότερων κατωφλίων από εκείνα που αναφέρονται στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806. Στην αξιολόγησή της, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των παράνομων διελεύσεων των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, τον αριθμό των αβάσιμων αιτήσεων ασύλου ή τον αριθμό των αξιόποινων πράξεων που συνδέονται με υπηκόους τρίτης χώρας που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης σε αναλογία με τον αριθμό και το μέγεθος των επηρεαζόμενων κρατών μελών και τις επιπτώσεις των αριθμών αυτών στη συνολική μεταναστευτική κατάσταση, στη λειτουργία των συστημάτων ασύλου ή στην εσωτερική ασφάλεια των επηρεαζόμενων κρατών μελών. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που λαμβάνει η οικεία τρίτη χώρα για να επανορθώσει την κατάσταση. Η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει διεξοδικά την αναγκαιότητα, την αναλογικότητα και τις συνέπειες μιας αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης πριν από την έκδοση της σχετικής νομικής πράξης.

(12) Για τους σκοπούς της κοινοποίησης στην Επιτροπή των περιστάσεων που ενδέχεται να συνιστούν λόγο αναστολής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν υπόψη περιόδους αναφοράς μεγαλύτερες των δύο μηνών προκειμένου να εντοπίζουν όχι μόνο αιφνίδιες αλλαγές στη σχετική κατάσταση, αλλά και μακροπρόθεσμες τάσεις, σε διάστημα έως 12 μηνών, που ενδέχεται δικαιολογούν την ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής των θεωρήσεων.

(13) Όποτε το κρίνει αναγκαίο, ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της συστηματικής παρακολούθησης της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για όλες τις τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης, με βάση, μεταξύ άλλων, δεδομένα από συστήματα πληροφοριών της Ένωσης, όπως το σύστημα εισόδου-εξόδου, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/2226 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]), και το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών και Αδειοδότησης Ταξιδιού, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]), καθώς και από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης. Οι εν λόγω εκθέσεις θα πρέπει να επικεντρώνονται σε αυτές τις τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης οι οποίες, σύμφωνα με την ανάλυση της Επιτροπής, δεν πληρούν πλέον τα κριτήρια για τη χορήγηση απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 τα οποία σχετίζονται με τους λόγους αναστολής ή σε αυτές τις τρίτες χώρες που απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης οι οποίες παρουσιάζουν συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία, αν δεν αντιμετωπιστούν, θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής. Ειδικότερα, είναι σκόπιμο η Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις τρίτες χώρες που συμπεριλήφθηκαν πρόσφατα στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 χωρίς να υποβληθούν σε διάλογο για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων με την Ένωση, όταν το κρίνει αναγκαίο και ιδίως κατά τα πρώτα έτη μετά την έναρξη ισχύος της νομικής πράξης για την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για την οικεία τρίτη χώρα.

(14) Όταν ο μηχανισμός αναστολής ενεργοποιείται επειδή μια τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης με την οποία έχει επιτυχώς ολοκληρωθεί διάλογος για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων δεν έχει συμμορφωθεί με τις ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα που χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης στους υπηκόους της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, ή επειδή υπάρχει επιδείνωση των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με την εν λόγω τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης, η Επιτροπή θα πρέπει να προτάσσει μια στοχευμένη προσέγγιση. Στο πλαίσιο μίας τέτοιας προσέγγισης, η Επιτροπή θα πρέπει να εφαρμόζει την αναστολή πρωτίστως σε άτομα που κατέχουν θέσεις ευθύνης, όπως μέλη των επίσημων αντιπροσωπειών της εν λόγω τρίτης χώρας, μέλη τοπικών, περιφερειακών και εθνικών κυβερνήσεων της εν λόγω τρίτης χώρας, μέλη κοινοβουλίων της εν λόγω τρίτης χώρας ή υψηλόβαθμοι δημόσιοι ή στρατιωτικοί αξιωματούχοι της εν λόγω τρίτης χώρας, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι δυσμενείς συνέπειες για τον γενικό πληθυσμό της εν λόγω τρίτης χώρας. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί συνεχώς κατά πόσον η ενεργοποίηση του μηχανισμού αναστολής έχει επιτύχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και να υποβάλλει τακτικά σχετικές εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2226 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εισόδου/εξόδου (ΣΕΕ) για την καταχώριση δεδομένων εισόδου και εξόδου και δεδομένων άρνησης εισόδου των υπηκόων τρίτων χωρών που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών, τον καθορισμό των όρων πρόσβασης στο ΣΕΕ για σκοπούς επιβολής του νόμου και την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008 και (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 (ΕΕ L 327 της 9.12.2017, σ. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2018, για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών και Αδειοδότησης Ταξιδιού (ETIAS), καθώς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1077/2011, (ΕΕ) αριθ. 515/2014, (ΕΕ) 2016/399, (ΕΕ) 2016/1624 και (ΕΕ) 2017/2226 (ΕΕ L 236 της 19.9.2018, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Όταν έχει ληφθεί απόφαση για προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης επειδή μια τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης με την οποία έχει επιτυχώς ολοκληρωθεί διάλογος για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων δεν έχει συμμορφωθεί με τις ειδικές απαιτήσεις για τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα που χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, ή επειδή υπάρχει επιδείνωση των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με την εν λόγω τρίτη χώρα που απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεώρησης, και η εν λόγω απόφαση στοχεύει κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας σε θέσεις ευθύνης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να μην προβλέπουν εξαιρέσεις από την προσωρινή υποχρέωση θεώρησης καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της προσωρινής αναστολής.

(16) Όταν η Επιτροπή εξετάζει το ενδεχόμενο αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης βάσει δικής της ανάλυσης ή κατόπιν κοινοποίησης από κράτος μέλος, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, στην αξιολόγησή της, τον αντίκτυπο της αναστολής στην κοινωνία των πολιτών στην οικεία τρίτη χώρα, ιδίως όταν η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω τρίτη χώρα έχει επιδεινωθεί.

(17) Όταν έχει ληφθεί απόφαση προσωρινής αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τρίτη χώρα, θα πρέπει να υπάρχει επαρκές χρονικό περιθώριο για τον ενισχυμένο διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και της οικείας τρίτης χώρας με στόχο την επανόρθωση των περιστάσεων που οδήγησαν στην αναστολή. Για τον σκοπό αυτόν, η διάρκεια της προσωρινής αναστολής που εκδίδεται μέσω εκτελεστικής πράξης, θα πρέπει να είναι 12 μήνες, με δυνατότητα παράτασής της κατά 24 επιπλέον μήνες με κατ' εξουσιοδότηση πράξη. Κατά την έκδοση της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, είναι σημαντικό η Επιτροπή να εξηγεί λεπτομερώς το αποτέλεσμα του ενισχυμένου διαλόγου με την οικεία τρίτη χώρα, τα μέτρα που εγκρίθηκαν από την εν λόγω τρίτη χώρα και από τα οικεία κράτη μέλη και τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι οι περιστάσεις που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή δεν έχουν διορθωθεί. Εάν δεν βρεθεί λύση πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής της κατ' εξουσιοδότηση πράξης και η Επιτροπή υποβάλει νομοθετική πρόταση για τη μεταφορά της αναφοράς στην οικεία τρίτη χώρα από το παράρτημα ΙΙ στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την παράταση της προσωρινής αναστολής έως την έναρξη ισχύος της εγκριθείσας νομοθετικής πρότασης. Ωστόσο, η εν λόγω παράταση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους 24 μήνες.

(18) Όταν εκδίδεται εκτελεστική πράξη για προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους τρίτης χώρας επειδή η εν λόγω τρίτη χώρα, της οποίας οι υπήκοοι έχουν απαλλαγεί από την υποχρέωση θεώρησης ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων, δεν έχει συμμορφωθεί με τις ειδικές απαιτήσεις για τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα που χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης στους υπηκόους της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, ή επειδή υπάρχει επιδείνωση των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με την εν λόγω τρίτη χώρα, και οι περιστάσεις αυτές εξακολουθούν να υφίστανται, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίζει ότι κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την παράταση της αναστολής εφαρμόζεται μόνο σε ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της τρίτης χώρας, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων εν προκειμένω και της αρχής της αναλογικότητας. Εάν δεν βρεθεί λύση πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής της εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή θα πρέπει να επαναξιολογήσει την κατάσταση και θα πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίσει αν θα παρατείνει περαιτέρω την αναστολή μέσω περαιτέρω κατ' εξουσιοδότηση πράξης που θα εφαρμόζεται σε συγκεκριμένες κατηγορίες υπηκόων της τρίτης χώρας.

(19) Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις λόγω του επείγοντος χαρακτήρα του θέματος, για παράδειγμα για την πρόληψη μαζικής εισροής υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι φθάνουν αντικανονικά στο έδαφος των κρατών μελών ή σοβαρής ζημίας στη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια των κρατών μελών, η προεδρία της επιτροπής που συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1806 για να επικουρεί την Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο συντόμευσης του χρονικού διαστήματος για τη σύγκληση συνεδρίασης της επιτροπής και χρήσης της γραπτής διαδικασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [6], ώστε να καταστεί εφικτό για την εν λόγω επιτροπή να διατυπώσει τη γνώμη της συντομότερα από το αναμενόμενο.

(20) Η προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης θα πρέπει να αίρεται ανά πάσα στιγμή όταν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην αναστολή επανορθωθούν πριν από τη λήξη της περιόδου αναστολής. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει εκτελεστική πράξη πριν από τη λήξη της περιόδου αναστολής όπου η εν λόγω περίοδος ορίζεται σε εκτελεστική πράξη ή σε κατ' εξουσιοδότηση πράξη πριν από τη λήξη της περιόδου αναστολής όπου η εν λόγω περίοδος ορίζεται σε κατ' εξουσιοδότηση πράξη.

[6] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ([7])· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(22) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([8]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([9]).

(23) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([10]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([11]).

(24) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([12]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημεία Β και Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([13]).

(25) Όσον αφορά την Κύπρο, ο παρών κανονισμός συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1806 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 8*

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ ενδέχεται να αναστέλλεται προσωρινά, με βάση συναφή και αντικειμενικά δεδομένα, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που ορίζονται στα άρθρα 8α έως 8στ ("μηχανισμός αναστολής").

([7]) Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

([11]) Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Ο μηχανισμός αναστολής μπορεί να ενεργοποιηθεί κατόπιν κοινοποίησης ενός κράτους μέλους στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 8β ή βάσει ανάλυσης της ίδιας της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 8γ.

2. Στις περιπτώσεις όπου έχει συναφθεί μια συμφωνία σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή μεταξύ της Ένωσης και τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ, εφαρμόζονται τα άρθρα 8α, 8ε και 8στ του παρόντος κανονισμού με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων σχετικά με τους λόγους αναστολής και τις διαδικασίες που ορίζονται στην εν λόγω συμφωνία.»·

2) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 8α

1. Ο μηχανισμός αναστολής μπορεί να ενεργοποιηθεί με βάση οποιονδήποτε από τους κάτωθι λόγους:

α) σημαντική αύξηση του αριθμού των υπηκόων τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ των οποίων απερρίφθη αίτημα εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους ή οι οποίοι διαπιστώνεται ότι διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους χωρίς να έχουν ανάλογο δικαίωμα·

β) σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτήσεων ασύλου από υπηκόους τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ για τις οποίες το ποσοστό αναγνώρισης είναι χαμηλό·

γ) μείωση της συνεργασίας για την επανεισδοχή με τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ ή άλλες περιπτώσεις έλλειψης συνεργασίας για την επανεισδοχή·

δ) σημαντικός κίνδυνος ή επικείμενη απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια κρατών μελών που συνδέονται με τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ, ειδικότερα όταν απορρέει από οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

i) σημαντική αύξηση των σοβαρών αξιόποινων πράξεων που συνδέονται με υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας, η οποία τεκμηριώνεται με αντικειμενικές, συγκεκριμένες και σχετικές πληροφορίες και δεδομένα που παρέχουν οι αρμόδιες αρχές·

ii) υβριδικές απειλές·

iii) συστημικές ελλείψεις στο δίκαιο ή τις διαδικασίες που διέπουν την ασφάλεια των εγγράφων·

ε) λειτουργία, από τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ, προγράμματος χορήγησης ιθαγένειας σε επενδυτές, στο πλαίσιο του οποίου η ιθαγένεια χορηγείται σε ένα πρόσωπο, με αντάλλαγμα προκαθορισμένες πληρωμές ή επενδύσεις, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να έχει πραγματικό δεσμό με την εν λόγω τρίτη χώρα·

στ) μη ευθυγράμμιση της πολιτικής θεωρήσεων τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ με την πολιτική θεωρήσεων της Ένωσης, η οποία, ιδίως λόγω της γεωγραφικής εγγύτητας της εν λόγω τρίτης χώρας με την Ένωση, θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική αύξηση του αριθμού των υπηκόων άλλων τρίτων χωρών, οι οποίοι εισέρχονται αντικανονικά στο έδαφος των κρατών μελών αφού παρέμειναν ή διήλθαν από το έδαφος της εν λόγω τρίτης χώρας·

ζ) όσον αφορά τις τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων με την Ένωση, μη συμμόρφωση της εν λόγω τρίτης χώρας με τις ειδικές απαιτήσεις, οι οποίες βασίζονται στο άρθρο 1 και χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση της καταλληλότητας της χορήγησης απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στους υπηκόους της·

η) επιδείνωση των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης με τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ οφειλόμενη στους εξής λόγους:

i) σοβαρές παραβιάσεις από την εν λόγω τρίτη χώρα των αρχών που ορίζονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·

ii) σοβαρές παραβιάσεις από την εν λόγω τρίτη χώρα των θεμελιωδών ελευθεριών ή των υποχρεώσεων που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο·

iii) σοβαρές παραβιάσεις από την εν λόγω τρίτη χώρα του διεθνούς δικαίου και των διεθνών νομικών προτύπων·

iv) μη συμμόρφωση από την εν λόγω τρίτη χώρα με διεθνείς δικαστικές αποφάσεις· ή

ν) η εν λόγω τρίτη χώρα προβαίνει σε εχθρικές πράξεις κατά της Ένωσης ή των κρατών μελών με στόχο την αποσταθεροποίηση ή την υπονόμευση της κοινωνίας ή των θεσμών που είναι καίριας σημασίας για τη δημόσια τάξη και την εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης ή των κρατών μελών·

ϑ) κάθε άλλος λόγος αναστολής που ορίζεται σε συμφωνία για την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για βραχεία διαμονή μεταξύ της Ένωσης και τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ, που περιορίζεται στο πεδίο εφαρμογής της οικείας συμφωνίας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) και στοιχείο δ) σημείο i), και της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, σημαντική αύξηση νοείται ως αύξηση που υπερβαίνει το κατώφλι του 30 %, εκτός εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα, βάσει της εξέτασής της δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5 ή της ανάλυσής της που αναφέρεται στο άρθρο 8γ παράγραφος 2, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζεται διαφορετικό κατώφλι. Η Επιτροπή αιτιολογεί δεόντως κάθε τέτοιο συμπέρασμα.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2028, η Επιτροπή αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο έχει εφαρμοστεί το κατώφλι που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο και υποβάλλει τα αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η αξιολόγηση επικεντρώνεται, ιδίως, στο κατά πόσον το κατώφλι είναι συναφές προς τους σκοπούς του μηχανισμού αναστολής.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης νοείται ως ποσοστό αναγνώρισης των αιτήσεων ασύλου μικρότερο του 20 %, εκτός εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα, με βάση την εξέταση δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5 ή την ανάλυση που αναφέρεται στο άρθρο 8γ παράγραφος 2, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζεται διαφορετικό ποσοστό αναγνώρισης. Η Επιτροπή αιτιολογεί δεόντως κάθε τέτοιο συμπέρασμα.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), μείωση της συνεργασίας για την επανεισδοχή με τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ νοείται ως σημαντική αύξηση, που τεκμηριώνεται με επαρκή στοιχεία, του ποσοστού απόρριψης των αιτήσεων επανεισδοχής που υποβλήθηκαν από κράτος μέλος στην εν λόγω τρίτη χώρα για δικούς της υπηκόους ή, σε περίπτωση που συμφωνία επανεισδοχής συναφθείσα μεταξύ της Ένωσης ή του εν λόγω κράτους μέλους και της εν λόγω τρίτης χώρας προβλέπει τέτοια υποχρέωση, για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν διέλθει μέσω της εν λόγω τρίτης χώρας.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), οι ακόλουθες περιπτώσεις μπορούν να θεωρηθούν ως άλλες περιπτώσεις έλλειψης συνεργασίας για την επανεισδοχή:

α) άρνηση ή παράλειψη διεκπεραίωσης αιτήσεων επανεισδοχής εγκαίρως, συμπεριλαμβανομένης της μη παροχής βοήθειας στον εντοπισμό υπηκόων τρίτων χωρών για τους οποίους ένα κράτος μέλος έχει υποβάλει αιτήσεις επανεισδοχής ή δημιουργία με άλλο τρόπο επίμονων πρακτικών εμποδίων όσον αφορά την επιβολή των επιστροφών·

β) παράλειψη έκδοσης εγκαίρως ταξιδιωτικών εγγράφων για το σκοπό της επιστροφής υπηκόων τρίτης χώρας εντός των προθεσμιών που καθορίζονται σε συμφωνία επανεισδοχής που έχει συναφθεί με τρίτη χώρα που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ ή άρνηση αποδοχής ευρωπαϊκών ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδόθηκαν μετά την παρέλευση των προθεσμιών που καθορίζονται στην εν λόγω συμφωνία επανεισδοχής·

γ) καταγγελία ή αναστολή συμφωνίας επανεισδοχής που έχει συναφθεί μεταξύ της Ένωσης και τρίτης χώρας που απαριθμείται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ.

Άρθρο 8β

1. Ένα κράτος μέλος δύναται να απευθύνει κοινοποίηση στην Επιτροπή όταν, για μια περίοδο μεταξύ δύο και 12 μηνών, σε σύγκριση είτε με την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους είτε με το τελευταίο δίμηνο πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για υπηκόους τρίτης χώρας που απαριθμείται στο παράρτημα ΙΙ, μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις που συνιστούν τους λόγους αναστολής που ορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) και στοιχείο δ) σημείο i) υφίστανται σε σχέση με το εν λόγω κράτος μέλος.

2. Ένα κράτος μέλος δύναται επίσης να απευθύνει κοινοποίηση στην Επιτροπή αν υφίστανται μία ή περισσότερες περιστάσεις που συνιστούν λόγους αναστολής που ορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημεία ii) και iii) και στοιχεία ε), στ) και ϑ).

3. Κοινοποιήσεις όπως αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου αναφέρουν τους λόγους στους οποίους βασίζονται. Κατά περίπτωση, οι εν λόγω κοινοποιήσεις περιλαμβάνουν συναφή δεδομένα και στατιστικά στοιχεία καθώς και λεπτομερή επεξήγηση των προκαταρκτικών μέτρων που έχει λάβει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τη θεραπεία των περιστάσεων από τις οποίες προκύπτουν οι κοινοποιήσεις. Ένα κράτος μέλος μπορεί να προσδιορίζει στην κοινοποίησή του τις κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας οι οποίες πρέπει να καλύπτονται από εκτελεστική πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8ε παράγραφος 1, παραθέτοντας σχετική λεπτομερή αιτιολόγηση.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για κάθε κοινοποίηση που λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2.

5. Η Επιτροπή εξετάζει, χωρίς καθυστέρηση, κάθε κοινοποίηση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη:

α) αν συντρέχει οποιαδήποτε από τις περιστάσεις που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο α), β), γ), δ), ε), στ) ή θ)·

β) τον αριθμό των κρατών μελών που επηρεάζονται από οποιαδήποτε από τις περιστάσεις αυτές·

γ) τον συνολικό αντίκτυπο των περιστάσεων αυτών στη μεταναστευτική κατάσταση στην Ένωση, όπως αυτή εμφανίζεται σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη ή έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή·

δ) τις εκθέσεις που έχει εκπονήσει η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, η οποία συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, ο οποίος συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**), ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ), ο οποίος συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (***), ή οποιοδήποτε άλλο σχετικό θεσμικό όργανο, οργανισμός ή υπηρεσία της Ένωσης, φορέας ή διεθνής οργανισμός, εφόσον επιβάλλεται από τις περιστάσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση·

ε) τις πληροφορίες που ενδέχεται να έχει παράσχει ένα κράτος μέλος στην κοινοποίησή του σχετικά με πιθανά μέτρα δυνάμει του άρθρου 8ε παράγραφος 1·

στ) το συνολικό ζήτημα της δημόσιας τάξης και της εσωτερικής ασφάλειας, σε διαβούλευση με το οικείο κράτος μέλος.

6. Στο πλαίσιο της εξέτασής της σύμφωνα με την παράγραφο 5, η Επιτροπή αξιολογεί την αναγκαιότητα, την αναλογικότητα και τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

7. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα της εξέτασής της δυνάμει της παραγράφου 5.

Άρθρο 8γ

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί, σε τακτική βάση, την ύπαρξη των περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1.

Ειδικότερα, η Επιτροπή παρακολουθεί επίσης εάν οι τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων με την Ένωση εξακολουθούν να συμμορφώνονται με τις ειδικές απαιτήσεις, οι οποίες βασίζονται στο άρθρο 1 και χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης στους υπηκόους τους απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

2. Η Επιτροπή, αφού αναλύσει τα σχετικά δεδομένα, τις σχετικές εκθέσεις και στατιστικές, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων, εκθέσεων και στατιστικών από οποιοδήποτε σχετικό θεσμικό όργανο, οργανισμό ή υπηρεσία της Ένωσης, ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο όταν διαθέτει συγκεκριμένες και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη τυχόν περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1. Στη συνέχεια, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 8ε και 8στ.

Άρθρο 8δ

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την παρακολούθηση που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 8γ παράγραφος 1 όσον αφορά τις τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ως αποτέλεσμα της επιτυχούς ολοκλήρωσης του διαλόγου για την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων με την Ένωση. Η εν λόγω έκθεση υποβάλλεται τουλάχιστον μία φορά ετησίως και για περίοδο επτά ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της νομικής πράξης για την απαλλαγή των υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας από την υποχρέωση θεώρησης. Μετά την περίοδο αυτή, η Επιτροπή υποβάλλει εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο όποτε το κρίνει αναγκαίο ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου. Οι εν λόγω εκθέσεις εστιάζουν στις τρίτες χώρες που η Επιτροπή θεωρεί, βάσει συγκεκριμένων και αξιόπιστων πληροφοριών, ότι δεν συμμορφώνονται πλέον με ορισμένες ειδικές απαιτήσεις, οι οποίες βασίζονται στο άρθρο 1 και χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η καταλληλότητα της χορήγησης στους υπηκόους τους απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

2. Πέραν των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όποτε το κρίνει αναγκαίο ή κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την παρακολούθηση που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 8γ παράγραφος 1 όσον αφορά άλλες τρίτες χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 8ε

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη για την αναστολή για περίοδο 12 μηνών της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τρίτης χώρας όταν:

α) έχει αποφασίσει, βάσει της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5 ή της ανάλυσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 8γ παράγραφος 2, ότι η δράση αυτή είναι αναγκαία· ή

β) απλή πλειοψηφία των κρατών μελών έχει απευθύνει στην Επιτροπή κοινοποίηση για την ύπαρξη περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο α), β), γ), δ), ε), στ) ή θ).

2. Κατά τη λήψη της απόφασης κατά τα αναφερόμενα στο στοιχείο α) της παραγράφου 1, η Επιτροπή:

α) συνεργάζεται στενά με την οικεία τρίτη χώρα για την εξεύρεση εναλλακτικών μακροπρόθεσμων λύσεων όσον αφορά τη σχετική περίσταση ή τις σχετικές περιστάσεις που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1·

β) λαμβάνει υπόψη το πολιτικό πλαίσιο, τα οικονομικά ζητήματα που διακυβεύονται και τις συνέπειες της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για τις συνολικές εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών με την οικεία τρίτη χώρα· και

γ) λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες της εν λόγω αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης στην κοινωνία των πολιτών της οικείας τρίτης χώρας, ιδίως όταν η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω τρίτη χώρα έχει επιδεινωθεί.

3. Η αναστολή που προβλέπεται σε εκτελεστική πράξη εκδοθείσα δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ισχύει για ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας με βάση τα σχετικά είδη των ταξιδιωτικών εγγράφων και, κατά περίπτωση, πρόσθετα κριτήρια. Κατά τον καθορισμό των κατηγοριών για τις οποίες θα ισχύει η αναστολή, η Επιτροπή, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβάνει κατηγορίες που είναι επαρκώς ευρείες ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επανόρθωση των περιστάσεων που οδήγησαν στην αναστολή, με σεβασμό στην αρχή της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων σύμφωνα με το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στις εκτελεστικές πράξεις που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου καθορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία θα αρχίζει να εφαρμόζεται η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει σχέδιο εκτελεστικής πράξης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στην επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1:

α) εντός ενός μήνα αφότου:

i) λάβει κοινοποίηση από κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 1·

ii) ενημερώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την ανάλυσή της όπως αναφέρεται στο άρθρο 8γ παράγραφος 2· ή

iii) λάβει κοινοποίηση από απλή πλειοψηφία των κρατών μελών για την ύπαρξη περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που αναφέρονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο α), β), γ), δ), ε), στ) ή θ)·

β) εντός δύο μηνών αφότου λάβει κοινοποίηση από κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 2.

Οι εκτελεστικές πράξεις όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, το άρθρο 8β και το άρθρο 8γ παράγραφος 2, εάν το απαιτεί ο επείγων χαρακτήρας του θέματος, όταν η Επιτροπή διαθέτει συγκεκριμένες και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 και αποφασίζει ότι απαιτείται ταχεία δράση, εκδίδει εκτελεστική πράξη για την προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για όλες ή ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας για περίοδο 12 μηνών. Στις εν λόγω εκτελεστικές πράξεις καθορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία πρόκειται να τεθεί σε ισχύ η αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

Οι εκτελεστικές πράξεις όπως αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 11 παράγραφος 2. Ο πρόεδρος της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 εξετάζει το ενδεχόμενο συντόμευσης του χρονικού διαστήματος για τη σύγκληση συνεδρίασης της επιτροπής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011, και χρήσης της γραπτής διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, κατά την περίοδο της αναστολής, οι κατηγορίες υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας που αφορά εκτελεστική πράξη εκδοθείσα δυνάμει της παραγράφου 1 ή 5 του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

7. Όταν η Επιτροπή έχει εκδώσει εκτελεστική πράξη δυνάμει της παραγράφου 1 ή 5 του παρόντος άρθρου για τους λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο ζ) όσον αφορά τη μη συμμόρφωση με ειδικές απαιτήσεις για τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα, ή για τους λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο η), που αναστέλλει προσωρινά την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τους υπηκόους τρίτης χώρας που είναι κάτοχοι διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών/επίσημων διαβατηρίων ή ειδικών διαβατηρίων, τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν νέες εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο α). Τα κράτη μέλη που έχουν συνάψει διμερείς συμφωνίες με την οικεία τρίτη χώρα λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να μην εφαρμόσουν εξαιρέσεις δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο α).

8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, ένα κράτος μέλος που, δυνάμει του άρθρου 6, λαμβάνει μέτρα που προβλέπουν νέες εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης για μια κατηγορία υπηκόων της τρίτης χώρας την οποία αφορά εκτελεστική πράξη εκδοθείσα δυνάμει της παραγράφου 1 ή 5 του παρόντος άρθρου, κοινοποιεί τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 12.

9. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, η Επιτροπή καθιερώνει ενισχυμένο διάλογο με την οικεία τρίτη χώρα με στόχο την επανόρθωση των εν λόγω περιστάσεων. Η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο και την έκβαση του διαλόγου και σχετικά με την αποτελεσματικότητα της αναστολής.

10. Όταν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης επανορθωθούν πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής της εκτελεστικής πράξης που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 1 ή 5 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστική πράξη για την άρση της προσωρινής αναστολής σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

Άρθρο 8στ

1. Σε περίπτωση που οι περιστάσεις που συνιστούν τους σχετικούς λόγους αναστολής που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 για τους υπηκόους τρίτης χώρας τους οποίους αφορά εκτελεστική πράξη εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 8ε παράγραφος 1 ή 5 εξακολουθούν να υφίστανται, η Επιτροπή εκδίδει, το αργότερο δύο μήνες πριν από τη λήξη της δωδεκάμηνης περιόδου αναστολής που προβλέπεται από την εκτελεστική πράξη, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ με σκοπό την προσωρινή αναστολή της εφαρμογής του εν λόγω παραρτήματος για περίοδο 24 μηνών για όλους τους υπηκόους της εν λόγω τρίτης χώρας.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον η εκτελεστική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 8ε παράγραφος 1 ή 5 για τους υπηκόους της οικείας τρίτης χώρας εκδόθηκε για τους λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο ζ), όσον αφορά τη μη συμμόρφωση με ειδικές απαιτήσεις για τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα, ή για τους λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφο 1 στοιχείο η), η Επιτροπή μπορεί, με κατ' εξουσιοδότηση πράξη όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, να αναστείλει προσωρινά την εφαρμογή του παραρτήματος ΙΙ για περίοδο 24 μηνών σε ορισμένες κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας, που καθορίζονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 8ε παράγραφος 3.

3. Η τροποποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται με την προσθήκη υποσημείωσης δίπλα στην ονομασία της οικείας τρίτης χώρας, στην οποία αναφέρεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης αναστέλλεται έναντι της εν λόγω τρίτης χώρας και προσδιορίζονται η περίοδος της αναστολής και, κατά περίπτωση, οι καθορισμένες κατηγορίες υπηκόων της εν λόγω τρίτης χώρας για τις οποίες ισχύει η αναστολή. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη αρχίζει να εφαρμόζεται από το τέλος της περιόδου εφαρμογής της σχετικής εκτελεστικής πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 8ε παράγραφος 1 ή 5.

Το άρθρο 8ε παράγραφος 7 εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 και του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, κατά την περίοδο της αναστολής, οι υπήκοοι της οικείας τρίτης χώρας τους οποίους αφορά κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να διαθέτουν θεώρηση κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8ε παράγραφος 7, ένα κράτος μέλος που, δυνάμει του άρθρου 6, λαμβάνει μέτρα που προβλέπουν νέες εξαιρέσεις από την υποχρέωση θεώρησης για μια κατηγορία υπηκόων της τρίτης χώρας την οποία αφορά κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κοινοποιεί τα εν λόγω μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 12.

6. Πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή της αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, τον διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και της οικείας τρίτης χώρας και τα μέτρα που ελήφθησαν για την επανόρθωση των περιστάσεων που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης.

Οι εκθέσεις όπως αναφέρονται στο πρώτη εδάφιο μπορούν να συνοδεύονται από νομοθετική πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού προκειμένου η αναφορά στην οικεία τρίτη χώρα να μεταφερθεί από το παράρτημα ΙΙ στο παράρτημα Ι. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ με σκοπό την παράταση της περιόδου αναστολής της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης που ορίζεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου έως την έναρξη ισχύος της τροποποίησης που μεταφέρει την αναφορά στην οικεία τρίτη χώρα στο παράρτημα Ι. Η εν λόγω παράταση δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες. Η υποσημείωση τροποποιείται αναλόγως.

Όταν, λόγω της επίμονης φύσης των περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που ορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο ζ) όσον αφορά τη μη συμμόρφωση με ειδικές απαιτήσεις για τις εξωτερικές σχέσεις ή τα θεμελιώδη δικαιώματα, ή των περιστάσεων που συνιστούν τους λόγους αναστολής που ορίζονται στο άρθρο 8α παράγραφος 1 στοιχείο η), μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδόθηκε δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόστηκε δυνάμει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου σε υπηκόους τρίτης χώρας που είναι κάτοχοι διπλωματικών διαβατηρίων, υπηρεσιακών/επίσημων διαβατηρίων ή ειδικών διαβατηρίων, η Επιτροπή μπορεί να αναφέρει στην έκθεση που αφορά την εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξη ότι υπάρχει ανάγκη για την έκδοση περαιτέρω κατ' εξουσιοδότηση πράξης με σκοπό την παράταση της περιόδου αναστολής κατά 24 μήνες. Στην περίπτωση αυτή, το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν.

7. Όταν οι περιστάσεις που οδήγησαν στην προσωρινή αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης επανορθωθούν πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής κατ' εξουσιοδότηση πράξης που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 1 ή 5 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 10 για την τροποποίηση του παραρτήματος II με σκοπό την άρση της προσωρινής αναστολής.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2019, για την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1052/2013 και (ΕΕ) 2016/1624 (ΕΕ L 295 της 14.11.2019, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2303 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2021, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010 (ΕΕ L 468 της 30.12.2021, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) και την αντικατάσταση και κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ (ΕΕ L 135 της 24.5.2016, σ. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).».

3) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 8στ για περίοδο πέντε ετών από την 28η Μαρτίου 2017. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εκφράσουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 7 στοιχείο στ) και στο άρθρο 8στ μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.»·

γ) η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8στ τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 26 Νοεμβρίου 2025.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Η Πρόεδρος*
R. METSOLA	M. BJERRE